СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 15. Джерзи Сіті, Н. Дж., пятниця, 20. січня, 1928. VOL. XXXVI. No. 15. Jersey City, N. J., Friday, January 20, 1928. THREE CENTS.

ГОРЯЧА ДЕБАТА ЗА СМИТА Й КАТОЛИЦИЗМ У КОНҐРЕСІ

СКАНДАЛ СЕРЕД ДЕМОКРАТІВ ЧЕРЕЗ ВІРУ.

ВАШИНГТОН, 18. січня. — На нинішному засіданню сенату прийшло до справдішного скандалу в рядах демократичної партії, коли двох визначних членів сьої партії станули проти себе до дебати за релігію.

Скандал виринув підчас дебати в справі відкинення сенаторського місця для Смита з Илинойса. Сенатор Гефлин з Алабами попросив о слово, щоби сказати дещо про підроблюванне мексиканських документів та ґазети Герста. Діставши слово, сенатор сейчас напав на католиків, закидуючи, що се католицька церква була заінтересована в підроблюванню документів, які відтак появилися в ґазетах Герста. Гефлин дочепив тут сейчас жінку Герста, що, мовляв, вона мала бути головним духом, що кермував цілою кампанією католиків. Поза нею мав стояти мексиканський епископ Діяс, який так живо зацікавлений кампанією проти мексиканського президента Каеса.

Гефлин далі заявив, що компромітація Герстових ґазет через відкриття підроблювання документів повинна бути смертельним ударом для кандидатури нюйорського ґубернатора Смита на уряд президента Злучених Держав. Він осуджував Смита за те, що він є „мокрий" та що він католик. Гефлин говорив, що католицькою кампанією в Америці кермують Єзуїти, найвірнійші слуги римського папи.

Як тільки Гефлин сів після своєї промови, до слова зголосився несподівано сенатор Робинсон з Аркензо, провідник демократичної партії в конґресі. Він став відповідати Гефлинови на його протикатолицькі промови. Сам Робинсон признався, що та крихітка релігії, яку він має, походить з методиської церкви, але він запротестував проти сього, що людину судять у політиці не після його рекорду політичного, але після його релігії. Він говорив, що католикам за їх саму віру не можна відмовляти американського патріотизму. Демократична партія таких поглядів ніколи не висказувала, і Гефлин не говорив поглядів партії.

Гефлин був заскочений відповіддю Робінсона. Він накинувся на Робінсона та загрозив йому, що він буде старатися усунути Робінсона зі становища провідника партії в конґресі. На се Робінсон заявив, що він дуже радо зрікається сього проводу та віддасть своє становище в руки демократичного клюбу в конґресі.

Завтра мають відбутися збори партії для вирішення сеї суперечки.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ЗЄДНУЮТЬ СОБІ ПРИХИЛЬНИКІВ У СПРАВІ НІКАРАҐВИ.

САНДІНО МАВ ЗГИНУТИ ВІД РАН.

ГАВАНА, 18. січня. — Нині відбулося перше ділове засідання пан-американської конференції. Засіданнє відбулося в великій гали гаванського університету. Хоча на ньому багато говорено, але мало зроблено.

Наперед делеґати конференції дали до зрозуміння, що вони не думають держатися твердо постанови проти потайности нарад. Бесідники натякали, що в разі потреби конґрес зможе зарядити потайні засідання. Далі було слідно, що делеґати, які домагалися від конґресу ухвалення резолюції проти інтервенції Злучених Держав у Нікараґві, вже остигнули в своїм запалі; видно, Злучені Держави приєднали собі богато делеґатів.

До того з Нікараґви прийшла чутка, що провідник цілого руху проти інтервенції Злучених Держав, ліберальний ґенерал Сандіно, мав згинути наслідком ран, які він відніс підчас нападу американських літаків на ліберальні позиції.

ВБИЙНИКА 5-ЛІТНОЇ ДІВЧИНКИ ЗАСУДЖЕНО НА ДОСМЕРТНУ ВЯЗНИЦЮ.

БАТЬКО ДІВЧИНКИ ВДАРИВ ВБИЙНИКА В ЛИЦЕ ПРИ ВХОДІ ДО СУДОВОЇ САЛІ.

ФЛИНТ, Миш., 18. січня. — Адольфа Ґотелинґа, вбийника 5-літньої Дороти Шнайдер, з Мавнт Морис, засуджено на досмертну вязницю. Він саме находиться тепер в дорозі до вязниці в Маркет. Вбийника приведено потайки перед окружного суддю Ф. Бренена. Ґотелинґ признався винним замордовання дівчинки й суддя видав сейчас вирок, засуджуючий Ґотелинґа на досмертну вязницю.

Коли шериф Ґрін привів Ґотелинґа до судової салі, батько замордованої дівчинки, Леслі Шнайдер, вдарив його в судовім передсінку з цілої сили в лице. Два помічники шерифа відтягнули його тоді назад, а Ґотелинґа впроваджено до судової салі.

Ґотелинґ заманив маленьку Дороту Шнайдер до свого авта й відвізши її на відлюдне місце до ліса, вбив і порізав її тіло на кусники. Він признався також, що в 1926 році допустився насильства над двома дівчинками. Ґотелинґ має 47 літ і є батьком родини, складаючоїся з пятеро дітей.

„КАЙЗЕР БИЛЛ" ЗАСУДЖЕНИЙ НА СМЕРТЬ.

МАВНТ СТЕРЛІНҐ. — У тутешнім апеляційнім суді розпочалася апеляційна розправа в справі засудження на смерть собаки, „Кайзера Билла", яка провинилася тим, що роздирала вівці.

Власниця собаки Ґей представила свідків, які твердять, що собака не находилась тоді близько череди овець, коли богатий власник черед овець відкрив пороздирані вівці. Шерсть, яка находилася в морді собаки, не була ідентичною з шерстю пороздираних овець.

Собаку боронить один з визначних стейтових адвокатів Гвайт. Ґей заявила, що витратить усі свої гроші, та внесе апеляцію до Найвисшого Суду, щоби вратувати життя собаки. Вона зложила вже $300 кавції за собаку. Ґубернатор, якого прошено помилувати собаку, рішучо відмовився се зробити. В часі апеляційної розправи прокуратор домагався затвердження вироку смерти на собаку „Кайзера Билла".

СМЕРТЬ ПОКАЛІЧЕНОГО ІВАНА КРІЛИКА.

БРОНЗВИЛ, Н. Й. — Поранений у своїм мешканню Іван Крілик, про що ми вже згадували в нашім часописови, помер у шпиталі.

Як обвинуваченних за смертельне побиття Крілика арештовано його 37-літну жену та каменичного сторожа Івана Молика. Жена Крілика, коли її арештовано, сиділа на кріслі й була до безтями пяна. Сконстатовано, що також і Крілик був того вечера до безтями пяний. Прийшовши до себе, заявила жена Крілика, що саме Молик був тим, що розбив голову її чоловікови сікачем і кухонним ножем.

ФОРД ОПРАВДУЄТЬСЯ ПЕРЕД ЖИДАМИ.

Ню Йорк, 17. січня. — Автомобілевий міліонер з Дітройт Г. Форд відвідав минулого тижня адвокатську фірму Луіса Маршала й заявив, що антисемітська кампанія його часопису „Дірборн Індепендент" більше не повториться. Заявив він також, що буде старатися направити зло, яке спричинили антисемітські статті його часопису. Форд сказав дальше Маршалови, що він був цілковито несвідомий того, що „Дірборн Індепендент" веде антисемітську кампанію.

ДВОБІЙ МІЖ АВСТРІЙСЬКИМИ СЕЛЯНАМИ.

ВІДЕНЬ. — У наддунайськім селі Ковилж прийшло до двобою між двома селянами. Двобій відбувся сокирами. Оба селяне поважно покалічені. Причиною двобою була політична сварка.

РУМУНІЯ ДАЄ ГРОШІ НА ВІДБУДОВУ СИНАҐОҐ.

БУКАРЕШТ. — Румунське правительство виасиґнувало 6,250 фунтів стерлінґів на відбудову синаґоґ, які розгромили румунські студенти.

ЧЕМБЕРЛЕЙН ЗАДЕРЖАВСЯ У ВОЗДУСІ ЧЕРЕЗ 51 ГОДИН.

МИТЧЕЛ ФІЛД, Н. Й. — Звісний летун Чемберлейн й його помічник Вилієм задержались у воздусі через 51 годин і 52 мінути та 24 секунд. Треба було задержатись у воздусі ще 30 мінут, щоби побити світовий рекорд задержання у воздусі.

ТУРЕЧЧИНА ХОЧЕ ЗРОБИТИ АНҐОРУ ІНТЕЛЄКТУАЛЬНИМ ЦЕНТРОМ.

АНҐОРА, 17. січня. — Правительство Кемаля Паші хоче зробити нову столицю Туреччини Анґору також центром інтелектуального (духового) життя Туреччини, яким досі був Стамбул або Константинополь.

Щоби осягнути цю ціль, предложило турецьке правительство талановитим письменникам і поетам, живучим у Константинополі, правительственні добре платні посади, коли перенесуться до Анґори. Висліди сеї пропозиції вже показалися, бо в Анґорі почало виходити чотири періодичні журнали. підчас коли минулого року не виходив ані один. Крім сього основано тут видавничу спілку, для видавання повістей і новель. Покищо одначе в Анґорі виходить лише один часопис, підчас коли в Константинополі виходить їх аж пятнайцять.

ПРЕЗИДЕНТ ДІЯЗ НЕ ЗРЕЗИҐНУЄ ЗІ СВОГО СТАНОВИЩА.

МАНАҐВА, Нікараґва, 17. січня. — Президент Діяз заявив, що не зрезиґнує зі свого становища. Сю заяву зложив він по обняттю команди над американськими маринарями ґенералом Джаном Е. Ліджеюном, який бореться з провідником повстанців Сандіном, щоби запевнити вільні вибори в часі слідуючого літа.

МОНТЕВІДЕО, Ураґвай, 17. січня. — Часопис „Трибуна Попюлар" домагається в своїй передовиці бойкоту американських товарів, як протесту проти інтервенції Злучених Держав у Нікараґві. Часопис виступає теж дуже остро проти заведення зі Злученими Державами торговлі при помочи літаків, кажучи, що така торговля помагає імперіялізмови Злучених Держав.

ЛЕТУН, ЗАОСМОТРЮЄ БЕЗХЛІБНЕ МІСТО В ДРІЖДЖІ.

ОРОФІНО, Айдаго, 17 січня— Орофіно перестало бути безхлібним містом, бо летун кинув з літака до міста 40 фунтів дріжджів.

Згадане місто є відтяте від світа, ще від минулого четверга, страшною повінню, що перервала залізничу й возову та автову комунікацію. Мешканці міста, яких числять около 1000 душ, полишились формально без хліба з причини браку дріжджів. У місті полишився лише один хліб. Минулу ніч переведено в місті головно на печенню хліба.

ЗНЕСЕННЯ ДОРАЗОВИХ СУДІВ НА ТЕРИТОРІЇ ПОЛЬЩІ.

ЛЬВІВ. — З Варшави доносять, що з днем 1-го січня 1928 р. мала скінчитися постановою польської ради міністрів діяльність доразових судів, а на цілій території теперішньої Польщі судитимуть виключно звичайні карні суди.

Слід зазначити, що по закону про доразові суди, всі карні справи, що находяться в доразових судах, переходять тепер, цебто з 1-шим січня 1928 р., під розгляд звичайних карних судів, оскільки не були ними винесені присуди перед 1-шим січня.

З окрема польська „Сх. Аґенція", пишучи про знесення доразових судів, твердить, що непоява декрету про дальше тревання їх ще не означає знесення тих судів. Якщо не появиться спеціяльне розпорядження міністра справедливости, то слід рахуватися з дальшим треванням доразових судів.

ФАШИСТИ ПРОТИ ФАШИСТСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ЗАКОНА.

РИМ. — Фашистські часописи помістили трівожні статі про се, що фашистські робітничі закони нарушують як робітники, так і працьодавці.

Згадані закони між иншим забороняють страйки. В дійсности одначе страйки лучаються в теперішній Італії майже щоденно. З другої сторони підприємці й працьодавці не завжди повинуються рішенням розємчих судів, а також вони цілком не бажають собі повинуватися їх постановам.

НАЙСТАРШИЙ ЧОЛОВІК НА СВІТІ.

Найстаршим чоловіком на світі є один Норвежець, що має 149 літ. Жив він безженним до 111 року життя, опісля оженився, але коли мав 132 роки, повдовів. Хотів знова оженитися, але вже не міг найти такої жінки, котраби хотіла вийти заміж за нього. Тому мабуть і умре вже вдівцем.

БРІЯН ГОСТЕМ У НІМЦІВ.

ПАРИЖ, 17. січня. Французький міністер заграничних справ Бріян, перший раз від розпочаття війни, був гостем у німецькій амбасаді. Минуло вже близько 14 літ, як німецькі й французські дипльомати разом бенкетували.

РАДЯНСЬКА ВЛАДА ЗЛІКВІДУВАЛА „УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР".

ХАРКІВ. — Харківська округа контрольна комісія виключила з комуністичної партії за фракційну діяльність групу з 17 Українців, що називала себе „українським центром"

Коли розслідувано діяльність сеї групи, вона не заперечувала своїх опозиційних поглядів і заявила, що остане при своїх поглядах і буде їх ширити в слові й письмі.

ПОЛЬЩА ВИСЛАЛА ЛИТВІ ОСТРУ НОТУ.

ЛИТВА ВІДТЯГАЄ РОЗПОЧАТТЯ ПЕРЕГОВОРІВ З ПОЛЬЩЕЮ.

ВАРШАВА, 18. січня. — Дипльоматична війна між Польщею й Литвою треває дальше. Недавно польське правительство післало Литві нову ноту дуже острого характеру.

Варшава уважає неможливими до принаття умовини, поставлені Литвою для віднови польсько-литовських переговорів. Литовський премієр Вальдемарас старається всіми способами відтягнути переговори з Польщею, подаючи як причину сього обставину, що він хоче передати справу приналежности Виленщини під всенародне голосування. У противнім случаю уважає він неможливою річчю зректися претенсій до Вильна.

Крім сього, напружені відносини між двома краями заострились ще через те, що Литва почала розбирати шини на залізничім шляху, що лучить Ковно з Вильном. Литовське правительство оправдує сей свій поступок тим, що потребує згаданих шин для будови залізничого шляху між Шавлями й Мемелем.

ЧЕСЬКА ПОЛІЦІЯ АРЕШТУВАЛА 8 ШПІОНІВ.

4 З НИХ МУЩИНИ А 4 ЖІНКИ. ВОНИ ШПІОНУВАЛИ В КОРИСТЬ УГОРЩИНИ.

БРАТІСЛЯВА, Чехо-Словаччина, 18. січня. — Чеська поліція арештувала тут 8 шпіонів, що вели шпіонажу в користь Угорщини. Половина зі шпіонів є мущини а друга половина жінки. Двох зпоміж тих шпіонів були жовнірами, що служили в військовім бюрі, де переховувались важні документи. Поліція твердить, що згадані два жовніри носились з гадкою розбити динамітом огнетревалу касу, де переховувано тайні військові документи. Відповідно до заяви чеської поліції, є се одна з найбільших шпіонських орґанізацій, яку вислїджено від часу Світової Війни.

ЗАСУД БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ШПІОНІВ В ЛОНДОНІ.

СУД ПРИСЯГЛИХ ПО 14-МІНУТОВІЙ НАРАДІ ЗАСУДЖУЄ ОБОХ ШПІОНІВ НА 10-ЛІТНУ ВЯЗНИЦЮ.

ЛОНДОН, 18. січня. — Суд присяглих засудив на 10-літну вязницю обох большевицьких шпіонів, Джорджа Ганзева, Німця й Вилфрида Мек Картхі, з походження американського Ірляндця. Крім сього додано їм ще 2 роки вязниці за иншу провину, яку то кару будуть вони відсиджувати разом з попередною.

БОЛГАРСЬКИЙ ПРИНЦ ВЕРТАЄ ДО СВОЄЇ ВІТЧИНИ.

Є НИМ ПРИНЦ КИРИЛО, БРАТ КОРОЛЯ БОРИСА.

СОФІЯ, Болгарія, 18. січня. — До Болгарії вернув несподівано з Карльсруге в Німеччині принц Кирило, брат короля Бориса. Князя Кирила разом з його батьком, бувшим королем Фердинандом, прогнано по світовій війні з Болгарії. Князь Кирило є дійсним наслідником престола через те, що його брат король Борис є безженний.

НОВІ ПОГРОМИ ЖИДІВ У РУМУНІЇ.

РУМУНСЬКІ СТУДЕНТИ ЗНОВА ПОБИЛИ ЖИДІВ.

ЯССИ, Румунія, 18. січня. — Студенти, що були на розправі своїх товаришів, з яких 9-ох засуджено на вязницю за жидівські погроми, вийшовши з судової салі розпочали нові погроми Жидів. Много Жидів побито поважко на вулицях міста. Шістьох студентів арештовано.

НА ПОЛЬСЬКО-СОВІТСЬКІЙ ГРАНИЦІ УБИТО УКРАЇНЦЯ КУЗИНА.

ВІН МАВ БУТИ БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ШПІОНОМ.

ЛЬВІВ, 18. січня. — На польсько-радянській границі застрілила польська погранична сторожа Українця Кузина, коли він старався перейти на радянську сторону.

Він мав бути вже арештований в Галичині за шпіонство в користь Совітського Союза.

ОСНОВНИКАМ ЖИДІВСЬКОЇ ОСЕЛІ ЗБІЛЬШЕНО ВЯЗНИЧНУ КАРУ

ВОНИ ВИКЛЮЧАЛИ З ОСЕЛІ ТИХ, ЩО ВСТУПАЛИ ДО КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

МОСКВА, 18. січня. — Висший Суд кримської републики збільшив вязничну кару основникам жидівської кольонії „Тель Хай" Фрідманови, Цирлінови й Мосенському. Суд низшої інстанції засудив був їх на кількамісячну вязничну кару, яку висший суд збільшив на трирічну вязницю. Згаданих основників кольонії обжалувано за виключування з оселі всіх тих, які вступали до комуністичної партії.

Урядовці тайної поліції, званої Головна Політична Управа, арештували недавно в тій кольонії 18 сіоністів, які зібрали між кольоністами $2000 на „палестинський фонд".

НАЙДЕНО ЗАТОПЛЕНІ НІМЕЦЬКІ ПІДВОДНІ ЛОДКИ.

ЛЕЖАТЬ ВОНИ НА МОРСЬКІМ ДНІ, НЕДАЛЕКО ВІНДАВИ.

БЕРЛІН, 18. січня. — Недалеко міста Віндави, на лотиськім побережжу, відкрили місцеві рибаки місце, де затопилися в наслідок колізії, в часі Світової Війни, дві німецькі підводні лодки. Вислані курці справдили, що лежать вони 125 стіп глубоко під водою. Догадуються, що в згаданих підводних лодках находяться трупи залоги.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" ([illegible])
FOUNDED 1893
[illegible] newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES; Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницю:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ВІСІМ МІСЯЦІВ ПІСЛЯ ПОВЕНИ

Коли в долині великої американської ріки Міссісіпі случилася величезна повінь, ціла Америка поспішила на поміч жертвам нещастя. Поміч була така велика, що громадянству здавалося, що ся допомога змогла загоїти всі рани дітненого населення.

Але минав місяць за місяцем, і чим далі, тим більше Американці розчаровувалися в своїх надіях. Коли люди, що бували в долині ріки Міссісіпі, домагалися виступу американського уряду на поміч жертвам повени, то уряд тоді рішився проти того, бо, мовляв, громадянська допомога сама вистарчить.

Тепер наконець, вісім місяців після повени, у конгресі появляється звіт д-ра Коминга, головного лікаря Федеральної служби здоровля, який розбиває в пух усі сподівання американського громадянства. Каже лікар, що в цілій околиці, що була навіщена повінню, шириться пеляґра, що всюди панує нужда, з якої може легко зродитися пошесть. Лікар далі звертає увагу, що такі умови будуть тревати ще довго, аж поки громадянство не загоїть усіх ран повени. Люди сих околиць ще довго будуть терпіти економічну нужду, будуть пити зіпсовану воду, не бууть мати доброї поживи, належитого мешкання та лікарської опіки.

Так представляється стан жертв виливу ріки Міссісіпі в вісім місяців після виливу. Так представляється стан жертв повени в найбогатшім краю світа, в якому громадянство помогло жертвам так, як не може помогти ніяке друге громадянство світа.

Читаючи сі факти про вилив ріки Міссісіпі, український імігрант не може не подумати про вилив галицьких рік. Богато людий заховується так, немовби допомогова потреба в краю вже скінчилася, немов всі рани, які наш нарід у старім краю відніс через повінь, уже загоїлися. Дехто вже навіть думає, що тепер уже пора заложити руки або почати сваритися, прискаржувати других за те, що ви, мовляв, не післали грошей сюди чи туди. Починається звичайна політика дрібненьких людців, які навіть з нещастя хочуть укувати собі політичний капіталик, які, як чужа хата горить, люблять свої руки погріти.

В старім краю допомоги ще треба. Незадовго почнеться в краю передновок, коли всі будуть бідні. Коли богата Америка ще далі кличе допомогти жертвам виливу Міссісіпі, то чейже й імігрантські політикани ще пождуть зі зводженнем своїх дрібних порахунків, поки справді не загояться рани народа.

ФРАГМЕНТИ

(Дещо про те, чи проста праця поганить людину).

Тяжкий шлях Українця. Тяжким він був, тяжким є, і не думаю, щоби скоро полекшав. Ніякі сторонні сили в тому, звичайно, не винні І коли говорити про нашу недолю, то не треба шукати причин десь — вони у нас самих.

Ще дітьми малими чули ми, як звали нас мазницями, бо вийшли ми з того чорнозему, за який бються Москалі та Ляхи. На погляд Москалів, мова наша мужича; Малороси—мужики.

Так ми — демос. І може щасливіщі ми за тих, що мають свою аристократію. Можливо, що ми щасливіщі, не маючи тої аристократії.

Так, булиби щасливіщі, якби серед нас не було елементу, що стремить стати, бодай на зовнішний вигляд, аристократом. Такий панок носить чистий ковнірець, а сорочки місяцями не міняє. Такому панові не хочеться бути мазницею, і коли треба братись до чорної роботи, воліє льокаєм панам служити, щоби тільки рукавів не засукувати.

От тут наше нещастя. Звідціля й провокатори родяться і киринники усякі зявляються.

Я не знаю ще випадку, щоби продавав свій народ робітник або селянин, що чорної роботи не боїться. Такий не піде на брудну, руїнницьку роботу хіба несвідомо, бо інстинктом чує хлоп, що то не добре. А панок, що боїться роботи, як чорт ладану, свідомо йде на злочин проти батьківщини, щоби можна було пізніще вставати та ковнірець бодай зверху чистий мати.

* * *

Це передслово. Передмова, так би мовити. А саме слово буде зараз. Не хотілось мені говорити про наших діячів, та вже прийдеться.

Америка не Галичина, не Україна й не Европа.

Тутки чорна праця не вважається за ганьбу, а навпаки — шанується. Тут лише злодії та грабіжники не мають поваги. Та, видко, не засвоюють цього наші панки. Вони не можуть і не хочуть позбутися віденських забобонів; вони й досі трактують робітника-демократа як щось нижче, хоч і живуть з тогож таки робітника.

Я син селянина і горджуся тим. Я гордий, що мій батько простий робітник, гордився тим і буду гордитися.

Коли мене, ще за часів миру, післали до військової кавалерійської школи, де були лише діти високих урядовців та офіцирів, я не зрікався свого батька та нації. Коли треба було написати на таблиці над ліжком хто я та мій батько, я написав:

„Юнкер 1-го отдѣленія, 1-го взвода,
1-го ескадрона
Василій Бобров.
Отец: рабочій".

Правда, я мусів покинути пізніще військову школу і покинув, але ніколи не жалував за тим.

То було в російський час, коли робітника та селянина трактували не инакше як худобу. Коли ніхто не підроблявся під демократа з тих панків, що тепер живуть працею робітника. І все таки найшлись і такі офіцири в школі, які співчували мені і не поділяли загальної офіцирської опінії.

* * *

Київ часів Директорії. Набирають співаків до Державної Капелі. Пішов і я. Приняли. Їхати, невідомо, коли. Тимчасом ближче та ближче гармати московські гримлять за Дністром. Губиться влада; не знає, що робити. Нарешті паніка. Хіба в такий час мали право старшини їхати за кордон, уникаючи бою? Ні. І я не поїхав. Я не боявся чорної роботи на фронті, я лишився її робити, бо тримався засади: Хоч і чорна робота, та чесна.

* * *

Довго трівав девятнацятий рік. А пять місяців партизанки у запіллю большевиків здавались віком.

Ніхто не примушував козаків іти в запілля, наражувати себе на смерть. Пішли самі без примусу, без кари, бо ліпше рахували, було згинути в бою, ніж продавати себе Ляхам чи Москалям, чи гинути в неволі за дротами.

* * *

А двацятий рік мов метеор проскочив. Ми, українські вояки, за дротом. Не хотіли панміністри взятись до чорної роботи і козаків не пустили. Вели свою руїнницьку роботу й по таборах, далі, щоби мати оправдання, що нібито вони турбувались за менчого брата. Але турбот таких козакови не треба було — нашої роботи потрібно було, а не безглуздих вправ. І тікали козаки до Німеччини — очевидно не на легке життя, зате на чесне. Пішли там по баверах (селянах) та круповських фабриках. Не просили милостині не продавалися ні Ляхам, ні Москалям.

* * *

Коли я прибув до Америки, я дуже радо бувби взявся за якусь духову роботу, в редакції, театрі, тощо. Як такої роботи не можна було зараз дістати, не понижаючи себе, не ломлячи своїх переконань, то я взявся до фізичної праці. Я знав, що я не каліка, і мене се не журило: я знав, що я зароблю на життя. Я став віндоклінером.

Не стану доказувати, що віндоклінерство чесна робота Доказувати се розумній людині булоби образою. Мені здавалося, що робити комусь закид з того, що він займається чесною роботою, неможливо. А прецінь від якогось часу до мене стали присікатися людці з дотинками, що я віндоклінер.

І хто це робить? Один пан, якого колись вибирали в посли українські люди, ті самі, з котрих тепер богато є віндоклінерами. Тими своїми колишніми виборцями він погорджує за те, що вони віндоклінери, як я.

Колиб я, замісць іти на чесну роботу, почав у людий зазичатися, просити їх: „Дайте мені на обід. Я вам віддам", то може пан посол не мав би відваги мені сього випімнути. Але як я став до чесної праці, то він уже пише проти мого віндоклінерства.

Колиб я, замісць іти до віндоклінерства, став натягати поів, а коли вже вони всі на мені пізналися, став проповідувати біблію або якусь армію спасення, то пан посол не малиби відваги на мене пальцем показати. Але я прічером не став; я став до віндоклінерства. Отже він показує на мене пальцем: Диви, віндоклінер.

Колиб я, замісць стати до чесної роботи, нанявся попирати Пілсудського та плакати над маршалківською конячкою, та видавати „Руского Селянина", то ні пан Яцків ні пан посол не сказалиб на мене нічого злого. Але, як замісць писати до „Руского Селянина" я пішов заробляти роботою, то вже на мене показують пальцем: Віндоклінер.

Колиб я став по дорозі з „Тризубами" й „Беззубами", які теж бояться йти на фабрику та воліють українську шкуру Полякам продавати, то про мене пан посол не сказавби нічого злого. Але я волів піти на роботу. Отже на мене й тризуби, і беззуби, і рускі селяни пальцем тикають: Віндоклінер.

Роздирають надімною свої докторські шати пан посол: „Страшна річ діється на американській Україні: Віндоклінери мої вистави критикують! Ой, до чого дійшло!"

Так, віндоклінери вистави критикують. Дійсно, до чого дійшло. Та не зовсім. Повинно бути: актори вінди клінують, а люди, яким ніхто не давби вінд клінувати, за театральних авторів обібралися. Не вірите, пане посол? То спитайтеся того свого менаджера так: „Пане Іване Добрянський, скажіть мені, чи не просили ви сього віндоклінера до участи в трупі, яку ми називаємо українським театром?" Якби пан посол таке спитав, а пан менаджер хотів по правді відповісти, то він мусівби сказати, що сей український театр справді пана віндоклінера просив грати на своїх дошках, але віндоклінер не захотів. Він у малоросійськім театрі не буде грати.

При чомуж тепер кричати: Віндоклінер?

Не думав я на се відповідати, але бачу, що пан посол з тим уже кілька разів виходить. Видно, залюбився. Се мене заставляє й панови послови вінди виклінувати. Отже з того вживання віндоклінерства, як закиду проти мене, я роблю заключення: Пане посол, ваша пісня вже проспівана. Чи не поїхатиби вам до Парижу, до Беззуба? Або просто до Варшави?

Віндоклінер **Василь Бобрів.**

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

о. В. Д., Шикаго, Ілл. Того рода дописи мають характер бизнесового адвертайзменту і вже з того згляду годі нам їх поміщувати та брати тим самим відвічальність за її зміст. Добре би було, щоби ту допись написали самі фармери зі Скобей, бо, коли вона виходить з Шикаго, то виглядає на бизнесовий адвертайзмент.

М. Я., Нюарк, Н. Дж. Надіслана Вами відозва з краю походить від Сельроба з Богородчанщини. З тою групою, ні з її поглядами не погоджуємося.

С. Х., Гудсон, Н. Й. В кождій громаді маєте такі хрії з рутенськими прихвостнями. Годі такими подіями завалювати часопис.

П. В., Ню Йорк, Н. Й. Питаєте за такі справи, про які ви вже нераз мали нагоду довідатися, коли читаєте наш орган. Миж вже нераз писали і про наше становище в справі вбитих страйкуючих майнерів.

В С. С. Р. Р., як і в фашистській Італії страйки заборонені. Тих, що там страйкують, вважають за переступників, котрі виступають проти самої держави.

М. Г., Скрентон, Па. Найкраще зробите, коли про такі справи поспитаєте адвоката стейту Пенсильвенія. Або поспитайте ті українські громади в пенсильвенійськім стейті, які вже того рода справи у себе перевели, або переводять.

А. П., Гартфорд, Конн. Шкода труду, часу і місця, щоби відповідати таким забитим головам, які брехнею поганяють і на брехні їдуть.

Н. К., Мнніеаполіс, Мінн. Напишіть свій голос спокійно і до самої теми. Чому Ви якраз мусите думати, що хтось тільки те має на думці, щоби нападати на дякоучителів. Чи Ви не припускаєте, що другі люде можуть мати рівнож якусь ідею і добра бажати? Ви дуже помиляєтеся, коли думаєте, що ті, що згадували про дякоучителів, хотіли на них нападати, чи їм шкодити. Всі вони добре оцінюють заслуги дякоучителів і на тому пункті пора вже закінчити дискусію. Пишіть про саму школу і те, що нам треба далі робити.

Т. Н., Бруклин, Н. Й. Це є догматичний трактат, який не надається до друку.

А. К., Шикаго, Ілл. Ваш переклад на англійську мову дуже добрий. На жаль, той вірш не надається до передруку, бо нас моглиб посуджувати, що сприяємо самовбийству. Це підносив навіть сам Франко в своїй передмові.

І. К., Клівленд, О. Похибка була справлена сейчас в слідуючім числі.

В. Р., Нюарк, Н. Дж. Ще треба Вам трохи підовчитись і намучитись, а то будуть з Вас люде, а може й славний поет.

Д. Ф., Ню Йорк, Н. Й. Ваші помічення слушні, але самі знаєте, що в нас тепер таке водиться, що навіть не можна сказати правди, бо це називається „кирнею" та розбиванням українського театру. Тому мусимо ограничитися в критиці тільки до конечного.

П. Л., Детройт, Миш. За такий бизнесовий адвертайзмент не можна чіпати.

Парохіянин, Шикаго, Ілл. Пишіть про ріжні народні справи, а між ними згадайте і про церковно-гетьманську політику — тоді буде можна містити.

Г. Л., Ню Йорк, Н. Й. Така новинка мусілаб бути в старокраєвих газетах, а коли її там нема, то видно, що воно не було так, як Вам написали.

С. З., Ню Йорк. Таких збірок не оголошуємо.

В. Кедровський.

1917 РІК.

Передрук заборонений. — Всі права застережено 1927 р.

(13)

В Кукавці я розмістився з кіньми й людьми старої команди в одному фільварку з другою командою, теж відокремленою зі спільної команди. Начальником її був мій товариш по військовій школі та по фронті, підпоручник Г. Грушецький.

На другому кінці села був другий фільварок, де я наказав своїм скорострільщикам приготовити помешкання для коней та для людей команди, щоби туди перейти в повному складі своєї команди.

Одного вечера я поїхав оглянути приготовання в тому фільваркові. Несподівано став свідком звичайної для „Дикої Дивізії" події. Всадники Чеченського полку, майже на моїх очах, ограбували фільварок, а головно, забрали у власників гроші та цінні речі. Грабіжників було яких десяток душ. Стемніло вже добре, коли вони напали на фільварок і яких за 10-15 хвилин вже вискочили з нього в напрямкові на шляху до Лучинця, де був розташований Чеченський полк.

Я негайно вирядив одного підстаршину, що був зі мною, до другого фільварку, щоби поручник Грушецький з декількома підстаршинами, захопивши з собою карабіни та більшу скількість патронів, доганяв мене й другого підстаршину, з яким я подався по шляху за Чеченцями, щоби не згубити їх з ока.

Вибігши за село, Чеченці, не кваплячись, почали тюпати по широкому шляху, не гадаючи, що за ними хтось слідкує. Десь на половині дороги дігнав мене пор. Грушецький з восьмома підофіцирами й привіз мені та мому підстаршині карабіни.

Чеченці, зачувши тупіт, подалися скорше по дорозі на Лучинець. Почав сходити місяць десь біля дванайцятої години ночі. Чеченці упевнилися, що ми йдемо за ними, як кажуть, по лятам, а тому вирішили, що можемо їх прослідкувати, коли вони заїдуть по своїм помешканням в Лучинці. Тому, щоби втікти від нас, шарахнулися в бічний прилісок. Ми погналися за ними. Коли ми стали насідати на Чеченців, вони спинилися та залягли за ровом і почали відстрілюватися. Завязалася досить гаряча перестрілка й наші скорострільщики почали вже охоплювати їх в кільце.

В цей час позаду нас почулося пересвистування, а за ним почала стріляти по нас друга група таких же грабіжників, як потім ми виснили, з Татарського полку. Нам довелося відходити на бік, щоби вийти з перехресного вогню. Скористувавшися цим, Чеченці скочили на коней і повним гальопом подалися до Лучинця. З Татарами ми припинили перестрілку, бо нам не ходило про переслідування їх. Ми не мали доказів, що вони в цю ніч були на полюванню за чужим добром. Навіть деякі з наших підстаршин встигли перекинутися з ними парою словечок, що дало нам можливість розпізнати, якого полку були ті „нічні лицарі".

Подалися ми далі по шляху на Лучинець, але вже стратили з ока грабіжників. В селі стрінули поліційну патрулю. Хотіли розпитати її, куди заїхали прибувші щойно всадники, але нічого не добилися. Патруля заявила що ніхто в село не приїздив. Дібралися до помешкання канцелярії полку, де знайшли напівсонного чергового („дежурного") офіцира. Розказав я йому, в якій справі прибув до розташовання його полку й просив негайно перевірити, чи всі люди Чеченського полку є на місцях і чи немає чиїх небудь спітнілих коней.

Цей чеченський офіцир почав нас переконувати, що ми помиляємося, що в його полку ніхто не виїздив з вечера й ніхто не приїздив. Слово за словом дійшло у нас до сварки. Ясно було, що він покривав своїх грабіжників. Викручувався ріжними претекстами й не захотів перевірити коней. Я настоював, що колиб це не дало наслідків, то перевірити карабіни людей, бо грабіжники не встигли ще почистити їх.

Зрештою Грушецький вилаявся досить таки добре, сказавши мені по українськи, що злодій злодія не видасть і немає чого нам тут робити. Краще повертати до своєї Кукавки".

Я тут же написав рапорта до свого начальника бригади про всі події, що трапилися та про мої розмови з черговим офіциром. Копію рапорта дав тому чеченському офіцирові для відомости, що я пишу. Прощаючись з ним не дуже по приятельськи, я йому сказав:

— Пане хорунжий! Скажіть людям свого полку, а то може й иншого, що по ночах „промишляють", щоби вони трималися як найдальше від Кукавки. Від сьогоднішнього дня всі шляхи буду охороняти скорострілами з свого боку села, а пан поручник з свого. Я не спинюся перед тим, щоб не обстріляти скорострільним вогнем кожну групу „всадників", що наблизиться по наступленню сумерка до села.

З тим ми відїхали назад. Рапорта я негайно подав до командіра бригади, Осетина полковника Такаева, який просив не давати йому зовсім цього рапорта. Краще забути про те, що сталося в ночі, радив він мені. Я проти цього рішуче запротестував, заявивши, що досить того, що в царські часи деякі полки нашої дивізії грабували своє й неприятельське мирне населення. Тепер в часи революції нарешті це треба припинити.

— Коли ви, пане полковнику, не дасьте ходу мойому рапортові, то тоді доведеться мені через армейські комітети довести все це до відома вищої влади.

— Добре, я дам хід вашому рапортові — відповів начальник бригади. — Але всеж для вас ліпше булоб, щоби цього не робити. Подумайте, що вам доведеться жити в дивізії й може все трапитися.

— Пане полковнику, вже терпець урвався. Досить того, що грабували всіх на нашому шляху по Бесарабщині, та ще й тут те саме роблять. Наша військова честь, навіть честь самої дивізії вимагає, щоби це припинити.

— Молодий ви ще й гарячий. Тепер іде все не на поліпшення, а на погіршення й можливо скоро від військової чести не залишиться й памяти — сказав мені з якимсь сумом, прощаючись, начальник бригади. Був він людиною гуманною, чесною й гарним вояком.

Тут треба зазначити, що це були ті самі Чеченський та Татарський полки, які пізнійше, коли я вже не був у дивізії, разом з Інгушським полком, зробили в Калуші (в Галичині) різню.

Ці три полки в нашій дивізії відзначалися найбільшим грабіжництвом, дикістю та жорстокістю. Таких закидів не можна було зробити всій Осетинській бригаді та полкам: Кабардинському й Черкеському, а також всім скорострільним командам разом з моряками балтійської фльоти та донській 20-тій артилерийській бригаді, що була з нами.

(Дальше буде).

Хто зберіг любов до краю
І не зрікся роду,
Тільки той віддав всю душу,
Все, що міг, народу.

О. Олесь.

П. Ковальчик.

ТЕБЕ БЛАГОСЛОВЛЮ!

Чарівний так і прекрасний
Нені моїй сон приснився:
Все життя своє, нещасна,
Журилась, щоб лиш здійснився.

Як у день, так і у ночи
Все про сина лиш гадала,
Хоч слізми залились очи —
Не собі-ж судьби благала!

Як цю рожу молодую,
Що на весну розквітає,
Так мене на своїй груди,
Теплом серця виростала.

Чарівний же і прекрасний,
Та лиш сон Тобі приснився,
І ніяк, о люба мамо,
У життю він не здійснився!

Бо ти вже в могилі,
У сирій землі,
А син твій збіднілий
Лишився один:

Без щастя й без рож,
Без мрій — у роздорож...

* * *

Хоч в нищеті серця,
Богатий терпінням —
Тобі, моя Нене,
Я голову клоню!
Й любови шептінням
Тебе благословлю.

8/22 1927.

Най минуть дні горя,
Наче змора — сон,
Встане Україна
Від Карпат по Дон.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Приїзд Сальомеї Крушельницької. — Театральна новина.

Справа української католицької церкви в суді.

Корабель „Рома", котрим приїзджає в Америку відома українська співачка Сальомея Крушельницька, прибуде до нюйорського порту в пятницю, 20 сього місяця, о 9. годині перед полуднем, на причал 97, при Вест 57. Вул.

У неділю, дня 15. січня, відбулася в гали української православної церкви при 14. вул. незвичайно цікава театральна вистава. Склав її гурток українських артистів під орудою Василя Боброва й Петра Гурського. Новина лежала в тому, що отсе вперше на українській сцені в Америці актори предложили не одну, або дві штуки, але склали аж три частини, даючи в сей спосіб публиці по части театр, по части щось в роді американського водевілю.

Спроба показалася не тільки цікавою, але на загал досить удачною. Жаль тільки, що на першу виставу вибрано як першу частину відому вже широко одно-актову штуку „Як ковбаса й чарка, то минеться сварка". Відома вона справді широко, не так завдяки зусиллям щирих українських артистів, як завдяки ріжним малоросійським театрам, які дбали на Україні тільки за те, якби се заробляти на українських штуках найкращі грошики. Тому й пожаліти можна, що тепер поважну спробу дати щось нового й вартісного українській публиці в Америці малаби ще далі занечищувати стара спадщина малоросійщини. Жаліти сьому можна тим більше, що оба аранжери проявили щирий аматорський талан. Шкода було слухачеви дивитися, як красні сили марнуються на сю зовсім маловартну штуку, і вірити хотілося, що на будуче аранжери будуть такого репертуару вистерігатися.

Сей нещасливий підбір першої частини відбився теж і на акторах, і не малу частину вини за яскраве шаржовання ролі, яке було слідно в п. Гурського, без сумніву артиста з таланом, треба почислити сій нещасній „ковбасі й чарці". П. О. Красновська грала добре, як все. Бурлиний і Яновський теж вивязалися з свого завдання добре. [illegible]

Як другу частину аранжери представили український публиці так званий „лубок". Ціль сих „лубків" дати гумористичні або сатиричні коментарі на злободенні теми. Отже відома українська поговірка: Не тратьте, куме, сили: спускайтесь на дно. На мості баба бабка дає сю „добру пораду" ріжним українським діячам. Знова на українському вої Україні стали розбирати всякі справи так, що навіть віл головою й хвостом дає знати, що й він до сього відноситься критично. Тут п-і Красновська і п. Гурський доброю грою не мало причинилися до того, що публика зрозуміла як слід сю новину на американській Україні.

Відтак п. Бобрів переповів добре кілька веселих оповідань.

Послідну частину становила коротенька штука „На перші гулі". Вона різко відбивалася від „Ковбаси й чарки". Авторови ходило тут виразно о змальовання життя наших людий, і вдалося се йому не зле. Актори: пані Фенчинська, Красновська, пп. Гурський і Бобрів грали добре. У їх грі видно було тільки одну хибу: п. Гурський не все знав свою ролю на память, і часто переміняв слова автора, що протягало гру других акторів, а деколи й зовсім їх збивало з пуття. Бачучи се, видця збирав жаль, що українські актори не признають необхідним знати свою ролю на память так, що вони моглиб її грати й без суфлера, як се є на американській сцені. Коли актори побачуть, що сього вимагає сама вже штука, тоді вони самі скоро поступлять скорим кроком уперед. Глядачі не могли зрозуміти, чому добрий актор своїм слабим підготованнєм має псувати гру не тільки другим, але навіть самому собі.

Публика зрозуміла, що се все є трудности, які завжди бувають у всякому ділі, коли воно починається. Трудностий тих аранжери мали не мало. Підібрати штуку, піднайти людий до її виконання, написати навіть дещо зовсім нового, намалювати куртину й театральні лаштунки — все те треба було зробити. Публика зрозуміла щирі зусилля аранжерів та була їм удячна. На салі було богато родичів зі своїми дітьми, і діти вперше побачили на українській сцені таку ріжноманітність, що вони сим зацікавилися. Перша вистава, словом, випала так, що й аранжери й актори повинні бути сим зовсім удоволені, та що вони можуть бути певні крацого піддержання публики, коли будуть далі робити щирі зусилля дати їй щось доброго й нового.

У четвер, дня 12. січня, відбулася в 1. відділі найвисшого суду в Ню Йорку розправа в справі української греко-католицької церкви Св. Юрія при 7. Вулиці в Ню Йорку.

Розправа відбулася на основі позву парохіян сеї церкви: Івана Букеля, Дмитра Чайки, Івана Солтиса, Юрія Кохановського, Івана Свлагуба й Степана Шевцова, проти чотирох громадян, проголошених тростісами сеї церкви. Позовники заявили в своїм заприсяженім зізнанню, що проголошенне сих тростісів є безправне, та домагалися від суду признання їх місць опорожненими та наложення на сих нібито тростісів коштів судового доходження.

Позовники подавали в позві, що „Рутівіен грік католік черч оф Ст. Джорджє" у Ню Йорку є релігійною корпорацією, що вона має церкву на 7. Вул. в Ню Йорку, що її парохом є о. Петро Понятишин. Далі вони кажуть, що дня 20. падолиста 1927. в її церковній гали відбулися збори, та що на тих зборах вибрано комітет з 30 членів, які мали встановити раду тростісів. Позовники кажуть, що сей комітет мав зібратися 29. падолиста або 1. грудня, але тимчасом парох зібрав потайки збори того комітету на 1. грудня, запросивши на них тільки своїх прихильників. Позовники кажуть, що він вислав до тих, яких він не хотів мати на зборах, повідомлення, що на 1. грудня зборів не буде. Позовники кажуть, що деякі з тих людий, які дістали картки, відкликуючі збори, на збори таки звявилися і, заставши збори в ході, зажадали від пароха вияснення. Тоді парох, кажуть позовники, збори розвязав, та скликав другі збори на 15. грудня, знова потайки, та знова не запросив на них богато членів комітету. Позовники кажуть, що як вони прийшли на збори, застали на зборах богато посторонних людий, запрошених парохом, через що богато членів комітету трийцяти покинули збори серед страшного обурення. Позовники кажуть, що після того, як вони покинули збори, парох самий або зі своїми запрошеними людьми іменував собі безправно 4 тростісів, а то: Семена Гайду, Данила Яворського, Василя Кортулеса й Дмитра Слезука та дорадний комітет з 12 членів: Миколи Добрянського, Василя Фурика, Степана Гиси, Качмара, Івана Кура, Василя Лазути, Івана Марусевича, Івана Кизика, Никифорчина, Олексіва, Римара й Савіцького. Позовники кажуть далі, що одні з них не є членами церкви, а другі не надаються на тростісів. Далі позовники закидують, що парох о. Понятишин зле хазяйнував у церкві, через що фінанси церкви находяться в злому стані, що вона має великі довги, що вона має недобори, та що власне комітет з 30 був вибраний на те, щоби привести церкву до фінансового порядку. Позовники кажуть у своїм позві, що через вибір свого комітету та через обниження пенсії парохови, парох скликав згадані потайні збори, щоби вибрати собі тростісів, якими він міг правити так свобідно, як попередними. Позовники домагаються, щоби суд позбавив встановлених неправно тростісів прав заряду.

На розправі в суді станули всі позовники числом 6. Зі сторони пізваних звявився один о. П. Понятишин. Його адвокат заявив в суді, що другі співпізвані на суд не станули, бо вони зреклися свого тростства. Адвокат о. Понятишина, став говорити про гарний характер свого клієнта, але суддя здержав сю промову як не зовсім належну до річи. Він казав адвокатам предложити собі ще раз на письмі свої виводи та пообіцяв видати в короткім часі своє ореченне.

В справі процесу позовники скликали збори парохіян на неділю, 29. січня, на пів до першої в полудне, до Стайвесент Гол, 142 Секонд Евеню.

ВИЛКС БЕРІ, ПА.

Ой, вертяться наші рутенці, вертяться.

Таки говорять собі, що хочете — кажуть люде, — а „Свобода" добра навчає. Навіть найбільші приклонники рутенських прихвостнів прийшли до переконання, що треба кінчити вже раз з рутенською гнилизною. От і на сьогорічнім церковнім мітінгу розігрався боротьба з рутенством на добре. Підуть людоньки відбирати своє добро. Підуть, як пішли другі громади з Пенсилвенії, бо чом Вилкс Бері має бути гіршим від братів наших в Карнегі, Мікізракс чи Мекаду? Тож в тих громадах майже самі наші побожні Лемки, а тим вже терпцю не стало. Вже їм надоїла рутенська політика конкордатників, що розбиває наше народнє життя, наші організації і пхає брата на брата. Пора кінчити з релігійним фанатизмом і з релігійною боротьбою, бо нас жде інша праця. А скінчимо тоді, коли будемо мати голос. А голос будемо мати, коли майно буде в наших руках.

Чають наші рутенці, що в нашій громаді рух та що гуде як в улию. Але до цего мусіло прийти, бо до часу збанок воду носить. Скінчився терпець, тепер заговорить сам нарід.

Вилксберський.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Ювилей приятеля Українців.

Дня 25. січня буде обходити о. Йозас Кавляскіс, литовський католицький священик при парохії св. Казимира в Филаделфії, 60-тілну річницю уродин. Отець Кавляскіс тішиться великою популярністю не тільки серед Литовців, але й серед других народів, особливо серед Українців і Білорусинів, котрі його добре знають. Разом з ними творив він „Литовсько - Білорусько - Українську Протипольську Лігу" і є її містопредсідателем. Він всегда попирав кожду акцію Українців, яка тільки змагала до визволення західно-українських земель зпід Польщі.

Отець Кавляскіс скінчив університет в Бельгії, а по висвяченню приїхав до Америки і віддався тут з цілою душею праці Духовній і народній, опікуючися щиро імігрантами та організуючи литовський нарід. Написав рівнож декілька цікавих і пожиточних книжок.

У всій своїй громадянській праці старався він бути в контакті з Українцями, а Литвинів поучував, що тільки вкупі з Українцями можуть вони добитися визволення Вильна зпід Польщі.

Казис Відікавсказ.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 10 січня помер у Клівленд, О., гр. Павло Ольшаницький, муж головної містопредсідательки У. Н. Союза, Марії Ольшаницької. Покійний був довголітним членом братства св. Петра й Павла, від. 102 У. Н. С. Похорони покійного відбулися дуже величаво дня 13 січня. Коло дому покійника зібралася велика товпа народу як знакомих покійника, так і членів У. Н. Союза. Прийшло також братство св. Петра й Павла зі своїм прапором. Зібрані товпи народу залягли цілу вулицю, так, що не можна було перейти на другу сторону. У похороннім поході, що ішов з дому жалоби до церкви, взяло участь трох священиків і маси народу, що не жалували труду, щоби віддати послідну прислугу покійникови. Неоден говорив, що ще не бачив такого похорону в Клівленд й що варта належати до У. Н. Союза, коли його членам справлять такі величаві похорони.

Се є неначе доказом, що покійник ніколи не мавби такого величавого похорону, якщо не бувби членом У. Н. Союза. Тому всі, що ще належать до У. Н. Союза, повинні вписувати себе й своїх дітей до нашої славної організації, бо лише вона обслужить їх так величаво, як се сталося з покійним Павлом Ольшаницьким, а також дасть першу запомогу його родині.

Член бр. св. Петра й Павла, від. 102 У. Н. С. у Клівленд.

МІСТО БОЖЕВІЛЬНИХ.

У східній Бельгії, недалеко Антверпії, є містечко Гель. Це радше оселя з 17.000 мешканців, з котрих **3,000 то божевільні.** Хорі, порозміщувані при родинах по одному, по двох, є під постійною лікарською опікою. Історія цих відносин така: Давно тому схоронилася до містечка Гель ірляндська княжна Дімфн із своїм старим сповідником о. Геребером. Княжна втекла перед своїм батьком, котрий, повдовівши, **хотів оженитися з власною дочкою.** Розгніваний батько пустився в погоню за дочкою і власноручно відрубав їй голову, а старого сповідника казав розсікати. Мученицька смерть княжни прославилась по всій околиці, тимбільше, що гріб її прославився чудами. Хорі, навіщені злим духом — так вірили тоді люде — відзискували здоровя біля гробу княжни. Побудовано над гробом її церковцю, почалися прощі до чудотворного місця. Хорий мусів побути в Гель 8 днів. За той час мав хорий перейти попід саркофаг княжни, що стоїть опертий на чотирох стовпах. Так каже давня легенда. Тепер зізджаються до Гель шукати меньше як колись, але і ті 3.000 хорих, які там є тепер, доказують, яку силу має легенда про княжну Дімфн.

ГАРКАВЕНКО БУДЕ БОРОТИСЯ В НЮ ЙОРКУ.

Після одного року заходів менаджер Жак Пфефер одержав позволення устроїти борбу в Ню Йорку і в недовгім часі відбудеться ряд борб всіх славних борців. Український шампіон-борець Олександер Гаркавенко, котрий на протязі одного року здобув собі симпатії американської публики любителів спорту, буде боротися в Ню Йорку і публика вичікує його виступів з великим заінтересованнєм. Менаджер його, Пфефер, добирає до него самих найславнійших борців в Америці і з Европи. Для борбництва нанято велику галю, в котрій міститься шість тисяч чоловіка. Всі борці почали вже треніровку, щоб бути готовими побідити Гаркавенка. Гаркавенко знаходиться тепер в Бостоні, де вправляється до борби секретно з одним із славних професорів. Він важить тепер 235 фунтів і виглядає на неограниченої сили чоловіка. Виступ Гаркавенка в Ню Йорку викликує зацікавленнє, бо його побіди протягом року зробили його популярним по цілій Америці.

(Огол.).

ОБМАНЦІ НА КОЖДІМ КРОЦІ

Василь Булатовський з села Лахви на Волині виїхав до Америки і заїхав в Варшаві, щоби зголоситися в корабельнім бюрі й разом виїхати з транспортом до Данцігу. Став шукати за бюром, але не міг його знайти. От і навинулась одна жінка, обіцяла помогти Василеви й завела його в одну браму камениці, бо там є бюро. Ледви увійшли на сходи, звявився один панок, нібы секретар бюра, який виманив від Василя 55 дол. і 200 зол. і зник з жінкою. Василь аж опісля полапався, що обманці його обрабували.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

MECCA AUDITORIUM 133 WEST 55th STREET, NEW YORK, N. Y.

В СУБОТУ, ДНЯ 4-ГО ЛЮТОГО 1928, ВЕЧЕРОМ 8.30 Р. М.

— відбудеться —

КОНЦЕРТ

САЛЬОМЕЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

ПРОГРАМА містить українські народні пісні і твори музичні українських композиторів як також італійських, іспанських, французьких, англійських, німецьких, російських і польських.

БІЛЕТИ НА КОНЦЕРТ ПО ЦІНАХ $2.20, $1.65, $1.10 і 50 ц. ПРОДАЮТЬ:

1) Глоб Сервіс Компани, 30 East 7th Street, New York, N. Y.
2) Адміністрація щоденника „Український Щоденний Вісник", 17 East 3rd Street, New York, N. Y.
3) Адміністрація щоденника „Свобода", 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Вечерами в д. Петра Мацібовського, 31 Liberty Avenue, Jersey City, N. J.
4) п. В. Гапановіч, 5 Belmont Avenue, Newark, N. J.
5) Парохіяльний офіс при церкві в Бруклині, 160 North 5th Street, Brooklyn, N. Y.
6) Каса „Mecca Auditorium" в днях 1-го, 2-го і 3-го лютого. 3-4

АРТИСТИЧНИЙ МЕНАДЖЕР КОНЦЕРТУ: ІТАЛІЙСЬКИЙ КОМПОЗИТОР ІЧІЛЬО САДУН.

СКАРБНИК: п. АНДРОНІК БУЧАК, 316 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.

Концерт Сальомеї Крушельницької в ФІЛАДЕЛФІЇ, ПА., відбудеся в суботу, вечер, 28. січня 1928 В САЛІ „LU LU TEMPLE", 1337 SPRING GARDEN STREET.

НОВИНА НАД НОВИНАМИ!

ГАЛИЧИНА В ЖИВИХ ОБРАЗАХ (Мувінг Пікчерс)

НАЙНОВІЩІ КИНЕМАТОГРАФІЧНІ ОБРАЗКИ З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В ГАЛИЧИНІ, ВКЛЮЧАЮЧИ ПОСЛІДНУ ПОВІНЬ, ВЖЕ БУЛИ ВИСВІТЛЕНІ НА ДВАНАДЦЯТОХ ВИСТАВАХ. ЧОТИРИ ТИСЯЧІ УКРАЇНЦІВ МАЛИ НАГОДУ ЗВИДІТИ ГАЛИЧИНУ ЗА 50 ЦЕНТІВ! І ВСІ ЗАДОВОЛЕНІ!

Сидячи вигідно в кріслі перед вашими очима появляться на екрані слідуючі сцени з рідного краю: Загальний вид міста Львова із Замкової Гори; Гора Князя Льва; Замкова Гора; українські інституції у Львові: Дім Товариства Просвіти; Українська Народня Торговля; Дім Українських Інвалідів; Український Національний Музей, де міститься посмертна маска Тараса Шевченка, котру також знято на фільм; директор музея — проф. Іларіон Свінціцький; Дім Українського Наук. Товариства імени Шевченка; Дім Лисенка; Волоська церква з Корняктівською вежою; катедра св. Юра; входова брама до катедри; святоюрська площа з крилошанськими будинками та палатою митрополита Шептицького; Могили та нагробні памятники визначних Українців у Львові: Могила Івана Франка, Маркіяна Шашкевича, Володимира Барвінського, Адама Коцка, Ольги Бесарабової; хата Івана Франка, де він жив і писав свої безсмертні твори. Дальше появляться перед вашими очима слідуючі сцени: чудові, розкішні поля, на котрих филюють достиглі жита, пшениці та ячмені, зеленіють коноплі, кукурудзи, бульби і т. и., женці в гарячий день при тяжкій роботі на полі — жнуть, вяжуть, зносять снопи і в полукіпки складають, відтак посідавши на стерні їдять полуденок; женці ідуть дорогою, несуть сплетений вінець господареві. Селяни звожують снопи до стодоли, молотять, ріжуть січку, а жінки віють збіжжя решетом, мочуть коноплі, окіпають на терлицях коноплі, перуть шмаття на ріці, мелють на жорні, впехають крупи на ступі. Хлопчики-пастушки пасуть худобу на пасовиську, несуть сухі гілки з ліса, розкладають огонь та печуть кукурудзу, опісля вганяють та весело бавляться. В осени видно плугаторів на полі, орють ниву, засівають та заволочують. Побачите перед собою тисячу хлопців та дівчат, котрі виконують різні вправи на широкій леваді дівчата в чудово вишитім українськім строю машинують та роблять вправи — любо дивитись на них. Всі хлопці в одностроях з топірцями в руках, аж душа зрадіє, коли подивитесь на їх вишколені вправи, це дійсне українське військо в Галичині. Також є репрезентовані лугові організації з інших повітів Галичини. Рогатинська повітова головна управа „Лугів". Военні руїни по містах, военні цвинтарі. Могила Українського Невідомого Жовніра, де що-року в час зелених свят збірається українська громада над могилою цього героя і віддає йому заслужену честь. Великі муровані українські народні доми по містах та селах: в Рогатині, Настасові, Буцневі та інших місцевостях. Маємо на фільмі також і села, а в них церкви; при одній церкві знято гаїлки бавлячихся хлопців та дівчат, в часі великодних свят. Відтак слідують види страшної послідної повіні в Галичині. Залляті водою поля і села; в однім селі побачите, як хлопці і дівчата ідуть вздовж улицею на човні до крамниці за своїми потребами. Знимки з Української Львівської Театральної Групи; директор Йосиф Стадник, Іван Рубчак, Зофія Стадникова, Рудольф Залуцький, Поля Луковська, О. Неделко, І. Шевченківський, Климова, Стефа Стадниківна, С. Крижанівський, Ярема, Стадник, Залуцька. Побачите гру цих артистів в фрагментах слідуючих оперет: „Княжна Цирківка" Кальмена і „Запорожець за Дунаєм". Відтак слідує Український Наддніпрянський Театр. Артистки цьої групи виконали чудовий танець з драми „Маруся Богуславка". — Перевізний пором на Дністрі, приватні школи, релігійна процесія в день празника, сельський похорон. Гори Карпати, загальний вид міста Косова, відпуст в Косові — на ринку видно багато Гуцулів, котрі посходились з околичних селів. Торговля худобою в Косові, ріка Рибниця і водопад Гук; трьох веселих пастушків, один з них весело грає на сопілці. Ріка Черемош, котру знято на фільм недалеко Сокільської Гори. Сплав дарабів рікою Черемошем. До того побачите багато інших сцен, котрих ми не вичисляли. Така подорож по Галичині коштувала-б вас около 1000 долярів і пів року часу, а ви це все можете побачити на екрані коштом 50 центів протягом кількох годин.

СУБОТА, ДНЯ 21-ГО СІЧНЯ 1928 РОКУ В ГАЛИ Y. M. C. A. AVENUE E. & 22nd STREET, BAYONNE, N. J. Початок о год. 7-мій вечером.	СУБОТА, ДНЯ 28-ГО СІЧНЯ 1928 РОКУ В ГАЛИ УКР. КАТОЛ. ЦЕРКВИ РІГ SUSSEX і GREENE STS., JERSEY CITY, N. J. Початок о год. 6-ій вечером.
НЕДІЛЯ, ДНЯ 22-ГО СІЧНЯ 1928 РОКУ В УКРАЇНСЬКІЙ ГАЛІ УКР. КАТОЛ. ГАЛИ, STREET, PASSAIC, N. J. Початок о год. 6-ій вечером.	НЕДІЛЯ, ДНЯ 29-ГО СІЧНЯ 1928 РОКУ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 101 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y. Початок о год. 6-ій вечером.

СУБОТА, ДНЯ 4-ГО ЛЮТОГО 1928 РОКУ
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ
214 FULTON STREET, ELIZABETH, N. J.
Початок о год. 7-ій вечером.

Хто з українських громадян хотів би влаштувати у своїй місцевости Виставу Рухомих Образів, прошу голоситись на нищу адресу:
JACENTY & PANKIW, 586 GROVE ST., IRVINGTON, N. J.

ДО АМЕРИКИ СПРОВАДЖУЄМО ХЛІБОРОБІВ

СОТКИ ЛЮДЕЙ, ЩО КУПУВАЛИ ШИФКАРТИ В НАШИХ БЮРАХ ПРИЇХАЛИ І ДАЛЬШЕ ПРИЇЗДЖАЮТЬ.

УКРАЇНЦІ КОРИСТАЙТЕ З ПОСТАНОВИ ЗАКОНА ІМІГРАЦІЙНОГО, котрий признає першенство в квоті для хліборобів.

ПРОДАЄМО шифкарти до всіх частей світа. Приготовляємо збірну прогулку України [illegible] найбільшим кораблем на світі LEVIATHAN, ДНЯ 24-ГО МАРТА 1928, З НЮ ЙОРКУ.

ПОЛАГОДЖУЄМО старокраєві справи і американські. Споряджуємо повновласти, контракти [illegible] і т. д. ПЕРЕСИЛАЄМО ДОЛЯРИ почтою і на бажання телеграфічно. Основуємо і розвиваємо першу українську ОСЕЛЮ МІСЬКОГО ТИПУ „НОВА УКРАЇНА", землі і доми на сплати. Успіх найвигідніший.

УКРАЇНЦІ! Користайте з нашої услуги і приходіть до наших офісів, котрими завідують Тодор Гриців з Філадельфії і Василь Загаєвич з Ню Йорку. Вдавайтесь на адресу:

THE GLOBE SERVICE CORPORATION
30 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. also 320 SO. 4TH ST., PHILADELPHIA, PA.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЄЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО ЦІННИК КНИЖОК ДО „СВОБОДИ", 83 ГРЕНД СТР., ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ.

Звіт Комітету будови читальні Просвіти в селі Карові, повіта Рава Руська.

Як відомо з нашої попередної відозви, наші родимці з села Карова, пов. Рава Руська, звернулися до нас, щоби ми помогли їм збудувати дім для читальні Просвіти в Карові. Односельчане з села Карова, пов. Рава Руська, що мешкають в Джерзи Сиі, відкликнулись на просьбу своїх земляків і приступили до збирання жертв.

Треба признати, що не лише словами, але й ділами односельчане з Карова, що мешкають в Джерзи Сиі, причинились до сього патріотичного діла й зложили добровільні датки на будову читальні.

І так зложили свої жертви: по десять долярів: М. Козак, С. Кот, Р. Струж, П. Пігура, К. Стельмах; по 8 долярів: С. Салюк; по 7 долярів: В. Матвіяс; по 6 долярів: К. Піддубчишин; по 5 долярів: С. Федейко, М. Баран, І. Козак, А. Салюк, С. Леньчук, Г. Дячик, Я. Сай, Ю. Ментух, О. Багрій, Ю. Ванько, А. Тенюх; по 3 доляри: Л. Куч; по 2 дол.: М. Баран, Ю. Пігура, Я. Осміловський, А. Лютий; по 1 дол.: Т. Сайчук, М. Мазур, Е. Баран, Н. Левуш, Н. Пігура; дрібними жертвами зібрав п. Семко Федейко $9.75, а Михайло Баран $8.40. Разом зложено $160.40.

Вислано до Карова на руки голови Андрія Сайчука $150.00; пересилка 3 дол.; разом $153. Остало в руках комітету $7.40.

При тім хочемо зазначити, що це вже четверта збірка, котру зібрано і вислано від трицять людей, котрі замешкали в Джерзи Сиі, Н. Дж.

Просимо тому краянів з села Карова, що мешкають по ріжних закутинах Америки, о дальші ласкаві жертви. Всі жертви просимо слати на руки касієра:

S. Kot, 310 Van Winkle Ave., Jersey City, N. J.

СТЕПЛЕТОН, ПА.

Жертви для потерпівших від повені в Західній Україні.

Бр. св. Арх. Михаїла, від. 211 У. Н. Союза, жертвувало з каси 25 долярів; на мітингу зібрано $11.50; сколектовано по хатах Л. Ятвою й Козенком $27.75 — Разом зібрано $64.25. Гроші вислано на руки Обєднання в Філаделфії.

Д. Фостик, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Братство на потерпівших від повені.

Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142 У. Н. С., ухвалило минулого мітингу виасигнувати 25 долярів зі своєї каси на потерпівших від повені в Галичині.

Гроші вислано до Обєднання.

За уряд братства: Ю. Шевчук, гол.; Я. Лещак, кас.; П. Остапчук, секр.

ДІТРОЙТ, МИШ.

З концерту в честь роковин Української Незалежности для інвалідів.

Дня 4 грудня 1927 р. відбувся у нас концерт в честь роковин Української Незалежности. Комітет, що заходився устроєнням свята, [illegible]

на Хрестителя, від. 292 У. Н. Союза, 20 долярів; Бр. св. о. Николая, від. 175 У. Н. Союза, 10 долярів; Тов. Зап. Січ, від. 75 У. Н. Союза, 10 долярів.

По відтягненню розходів вислано 30 долярів через Обєднаннє до Старого Краю.

Мих. Присташ.

OLD GOLD ЖАРТИ

ПРИДАСТЬСЯ ДЛЯ ДОБРИХ ГОСТЕЙ.

В одній американській аптиці над тою лядою, за якою продається мороженe (айс крім), власититель вивісив табличку з таким написом: „Возьміть одну цеголку домів; вона пригодиться в товаристві".

ЗНАВЕЦЬ СВ. ПИСЬМА.

Вона: Чи я є перша дівчина, яку ти в своїм життю поцілував?
Він: Ну... ні... ти є остання, але „останні будуть першими".

ДОБРИЙ МУЖ.

— Не варто ніде виходити з дому в передсвяточних часах. Трамваї такі переповнені, що нема де ані на хвильку прикучнути.
— Алеж тато весь час у трамваю сиділи!
— Так, сину, але бідна мама мусіла цілу дорогу стояти.

ПОВАЖНА СПРАВА.

Славний детектив прибув на місце злочину і по недовгих оглядинах заявив урочисто: „Се далеко поважніша справа, ніж я спершу думав. Отже вікно зістало вбите з обох сторін".

...Принагідно — куріть Old Gold Цигаретки — Ані одного кашлю у цілому вагоні. В нашому часопису поміщуються Old Gold Цигареток комічні оголошеня славного картуніста, Брігс. Глядіть за ними... читайте їх і научіться, що „в них нема кашлю в цілому вагоні".

ЛЕКЦІЇ СОЛЬО-СПІВУ І СОЛЬФЕДЖІО

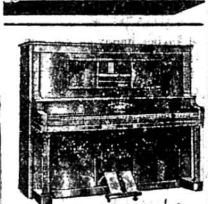
— дає —

ГР. ПАВЛОВСЬКИЙ

ПРОБА ГОЛОСІВ

від 6. до 7. год. вечером.

54 W. 114 ST., N. Y. C.

$285 ПЯНО ЗІ ВСІМИ ЗВІЙКАМИ

СПЕЦІЯЛЬНО НА СВЯТА.

ЗАЙДІТЬ ПОДИВИТИСЬ.

ЗВІЙКИ НА РІЗДВО ХРИСТ.

60. Во Вефлеемі ... $1.00
17. Небо і земля, коляда зі слов. 1.00
18. На небі зірка, коляда зі слов. 1.00
41. Бог предвічний, коляда зі словами ... 1.00
42. Христос Родився, коляда зі словами ... 1.25

НАЙНОВІЙШІ ЗВІЙКИ

48. Ой вишеньки, черешеньки (Перед заручинами) ... $1.00
49. Заручини ... 1.00
50. Українське Весілля, ч. І-ша ... 1.25
51. Українське Весілля, ч. ІІ-га ... 1.25
52. Поправини, часть перша ... 1.00
52. Поправини, часть друга ... 1.00

Ті всі весільні за $5.00.

ПІСНІ І ТАНЦІ, ЯКІ ВИЙШЛИ ПОПЕРЕДНО:

19. Не пора, не пора, зі словами 1.00
20. Розлука, зі словами на 4 руки 1.00
21. Козачок, рольна по танцю ... .75
22. Рах, цях, цях, до танцю ... .75
23. На филях Дунаю, вальц ... .90
24. Зозулька, вальц на 4 руки ... .90
25. Вечерниці, опера, часть перша 1.50
26. Вечерниці, опера, часть друга 1.75
27. Христос Воскрес ... 1.25
28. Согласно ... 1.25
29. Українські Відгуки, вальц ... .75
30. Там за тихим, за Дунаєм, пісня ... 1.00
31. Ой під гаєм зелененьким, брала вдова лен дрібненький ... 1.00
32. Ой піду я лугом, лугом ... 1.00
33. Любовці, вальц зі словами ... 1.00
34. Реве та стогне, зі словами ... 1.00
35. Заповіт (Серед степу широкого) ... 1.25
36. Русалка, мазурка ... .90
37. Як зачую коломийку, зі слов. 1.00
38. Ой чомуж я не такий, зі слов. 1.00
39. Ой видно село, пісня У. С. С. 1.00
40. Галичанка і О Україно ... 1.00
43. Гандзя, весела танкова пісня 1.00
44. Ревуха (Ой поїхав Ревуха), зі словами ... 1.00
45. Гречаники (Пішла мати на село) ... 1.00
46. Біду собі купила, та за свої гроші ... 1.00

Звійки висилаємо за готівку або C. O. D. — Хто пришле нам адресу, властителя автоматичного пяна дістане календар на рік 1928 даром. [illegible]

Хто з України на [illegible] Ню Йорку може купити [illegible] ти 300 долярів і дістати [illegible] звійки Сурма, хай пише до нас по інформації. Замовлення на звійки, рекорди, книжки, календарі і по повний катальог пишіть на адресу: 191—

SICHOWY BAZAR
SURMA BOOK & MUSIC CO., Inc.
103 AVE. A., NEW YORK, N. Y.

ПОДЯКИ

Я, підписаний член братства св. Володимира в Скрентоні, Па., складаю сердечну подяку нашому Батькови У. Н. Союзови за те, що не опустив мене, а-ле обдарував мене сумою сто долярів. Дорогі Члени і Членкиці! Дуже в пригоді станула мені ся запомога й тому не можу ніколи забути сеї щедрости нашому батькови У. Н. Союзови, свому добродієви й опікунови, що ратує кожного з нас в нещастю й біді, як рідний батько й ненька роблять се зі своєю дитиною. Тому, дорогі Члени й Членкині, хочу Вам представити, яку вартість має ся славна організація, У. Н. Союз, для нашого загалу в Америці. Я належав, крім У. Н. Союза, також і до двох англійських товариств обезпечення. Коли я до них вступив, обіцяли вони мені золоті гори в разі каліцтва і слабости, також доглядачку й що тижневу запомогу для моеї родини. Одначе, коли мені обтяло пальці на лівій нозі, не лише, що не прислали мені доглядачки, але й їх урядник, що уділяє запомог, якось не дуже показувався. — Дарма кликав я його зі шпиталя й телефонував до нього. Доперва по восьми тижнях показався він до мене й сказав, що моє обезпечення добре, одначе запомоги не дістану, бо моє обезпечення добре лише на случай, колиби мене вбито, Колиби вас вбило, сказав мені асекураційний агент, ваша родина дісталаби подвійну винагороду: замісць одної тисячі, дві тисячі долярів Тому взиваю всіх Членів і Члениць, щоби не принимали того рода агентів, які до иншого обіцяють, а що иншого дають, але гонили їх проч зі своєї хоти. Американські Українці повинні горнутися лише до своєї славної организації, У. Н. Союза. Також і діти українських поселенців в Америці повинні належати до сеї організації.

На кінці складаю подяку усім Головним Урядникам У. Н. Союза, що уміють розділити запомоги поміж просячих. Честь і слава усім Членам і Членицям та нашому 162 відділови і його урядникам. Хоч наш відділ маленький, а мимо сього він все помагав і помагає мені. Дякую теж усім Членам і Членицям, що відвідували мене хорого в шпиталі й помагали мені, як могли. Ніколи їм того не забуду й дякую їм сердечно.

Микола Боянович,
братство св. Володимира, від. 162 У. Н. С., в Скрентоні, Па.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 42, повідомляє отсим усіх членів, щоб конечно прибули на мітинг, який відбудеся в неділю, дня 22 січня, в 2-ій год. попол., в гали Укр. Нар. Дому, 237 Hope Ave. Важні справи на порядку дня. Прошу не забувайте, що в цім місяци принимається членів до У. Н. Союза без вступу, тож приведіть своїх знайомих, хай вписуються в нашій славній організації. Довжуючих членів проситься вирівнати свої залеглости. — Вас. Микитин, ф. секр.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. Бр. св. Архангела Михаїла, від. 85, повідомляє, що мітинг відбудеся в 1-ій год. попол., в неділю, дня 22. січня, в гали церковній, 74 N. Loure St. Буде справоздання за 1927 рік і другі справи. Будемо принимати нових членів без вступного. Неявившися заплатять карн 50 ц. [illegible] М. Процько, кас.; О. Костюк, [illegible]

СКРЕНТОН, ПА. Бр. Усп. Пресв. Богородиці, [illegible] річний мітинг дня 15 січня [illegible] вибрано слідуючий уряд на 1928 рік: Михайло Войтик, предс.; [illegible]

[illegible]

БАНКИТИР УМЕР

[illegible]

Виступає в [illegible]

Замовлення слати до книгарні „СВОБОДИ", 83 Grand St., Jersey City, N. J.

СЛАВНА РОСІЙСЬКА ДРАМА

ПАТРІОТ

ЦАР ПАВЛО І.

ҐРАЄТЬСЯ ТЕПЕР

— в —

CHANINS MAJESTIC

ТЕАТРІ

W. 44TH ST., NEW YORK CITY

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

—o—

ДЯКОУЧИТЕЛЬ, іспитований, тенор, пошукує посади, дірігент хору, добрий учитель дітий. Місце обійме від 1-го лютого б. р. Ласкаві зголошення слати: 15-16
H. H. DIAKOUCHYTEL,
c/o Svoboda,
83 Grand St., Jersey City, N. J.

СЕГО ТИЖНЯ Січовий Базар випустив нові 4 звійки, за котрими був великий попит:
61. Чабан, танець зі словами 1.00.
62. Гуцулка, танець, зі словами 1.00
56. Хрестини Гриця, ч. 1, зі слов. 1.00.
57. Хрестини Гриця, ч. 2, зі слов. 1.00
Коли маєте пяно сейчас ордеруйте. Коли ні дайте знати тому, хто має пяно. Вам до услуги: SURMA BOOK & MUSIC CO., 103 Ave. A, New York. 14-18

НА ПРОДАЖ або до винайму фарма 270 акрів в Connecticut, близько Rockville, 150 акрів ліса, решта орне поле і пасовиско; дім 9 кімнат, 2 великі барни і другі забудовання, 25 хвиль до кари, близько стейтової дороги. Ціна $5,500, готівкою $2,500, решта на легкі сплати. Голоситися: S. J. Lapchak, Apt. 61, 657 Cauldwell Ave., Bronx, N. Y. Tel. Lackawanna 3700 292—

Др. А. Л. СИЗАР.
Доктор і Хірург, Спеціяліст у всіх хоробах і операціях від очий, ух, носа і горла. Найновійша метода діягнози і курації.
127 E. 84th ST., NEW YORK, N. Y.
межи Park і Lexington Aves.
Години: 10. до 12. рано, 6. до 8. вечер.
Неділі 10. до 1. пополудни.

ЗНИЩЕНИЙ НА СМЕРТЬ

Коли тіло починає твердняти і рух його стаєсь болячим, се звичайно прояви, що нирки не є в порядку. Держіть сі органи здоровими. Пийте богато води і попробуйте

GOLD MEDAL HAARLEM OIL CAPSULES

Знаний світовий мочевий стимулянт від 1696. В трех величинах, у всіх аптиках. Гарантований як представлено. Дивіть за знаком Gold Medal на кождій пачці і не беріть імітацій.

ДОМИ — ФАРМИ!

СОТКИ ДОМІВ, фарм і інтересів на продаж або в заміну.

В ПОСЛІДНІМ РОЦІ продали ми домів і інших на загальну суму $325,900.00

ВСІ НАШІ КЛІЄНТИ вповні задоволені з нашої услуги.

Хто хоче скоро продати, купити, заміняти свій маєток, най голоситься до нас. [illegible] Пишіть там, де дістанете скору і чесну услугу.

V. BOHACHEVSKI,
Real Estate Broker
4233 Germantown Ave., Phila, Pa.

НАЙЛІПШЕ НА СЛАБІ КРИЖІ

Допікаючі вам страшні болі в крижах? Почуєте майже негайну пільгу, як приложите Джонсона Червонохресний Нирковий Пластер. Він огріває, успокоює і підкріплює слабі крижі, так як масажує тканки за кожним рухом тіла, привертаючи їхню чинність, оживляючи кровообіг і нормальну силу. Джонсона Червонохресний Нирковий Пластер дає дуже скоро результати тому, що медицина йде просто крізь шкіру на болюче місце — без устанку, наболілість щезає, і маєте почуття свіжості і сили. А пільга наступає швидко. [illegible] На продаж в аптиках. Будьте певні, що дістаєте Джонсона Червонохресний Нирковий Пластер [illegible]

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
[illegible]
ЗАВІДУЄ ПОХОРОНАМИ В НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK CITY